

ילד מת מאשים את שר המשטרה

השר שלמה הילל מנסה לחפות ולטשטש את הפשע של פיקודיו - ותוך כדי כך הוא מאשר את גילויי המחרדים והאשמותיו של „העולם הזה“

אנשי משטרת אשקלון, ושירות בתי הסוהר ביחס בלתי אנושי וברשלנות פושעת שהביאה למותו של הנער. שר המשטרה, שלא מרחק עד כה אפילו לשי לוח מכתב השתתפות בצער להוריו של הילד, ניסה לטהר את המשטרה ושירות בתי הסוהר, וכמובן גם את עצמו, מכל אחריות לפרשה. תגובתו של השר היי בת ניתוח מפורט, כדי לבדוק את מהי מנתה ואת מירת ההתחמקות מאחריות שבה. להלן יובאו דבריו של השר פיסה קה אחרי פסקה, כשכל פסקה תנתח בנפרד.

זאת זו שתי כתבות. האחת מהן פורי סמה תחת הכותרת „פשע בחסות הי חוק“ („העולם הזה“ 1735) לפני שישה שבועות, כשהילד היה עדיין בבית החולים כשהוא מרחף בין חיים ומות. הכתבה השנייה, שנשאה את הכותרת „ילד זה נידון למות“ („העולם הזה“ 1740), פורסמה אחרי שהילד נפטר מחלתו, כשמבחינת החוק הוא עדיין במעמד של אסיר. תגובתו של שר המשטרה על פרשה זו היא התגובה הרשמית הראשונה ל- האשמות „העולם הזה“, בהן הואשמו

שר המשטרה, שלמה הילל, היתפנה סוף סוף מעיסוקיו החשובים בענייני החוק ומנגעיו המרתקים בשמחים הי מוחזקים, ומוצא גם פנאי לעסוק בעני ייני משרדו. כראיון שהעניק לעורך כי פועל של היומון „הארץ“, יאיר קוטלר, שגם בו מוקדשים שני שלישים בערך לבעיות חוק וביטחון, התבקש השר ל- הגיב על פירסומי „העולם הזה“ בפרשת הילד רני חזק, בן ה-14 וחצי מאשדוד, שמת בכלא כגלל אכזריות אנשי החוק, שלא העניקו לו טיפול רפואי בזמן „העולם הזה“ הקריש לפרשה מועי-

מ שידך שר המשטרה: „נגד הנער הוצאה פקודת מעצר ל-15 יום, על-ידי בית-משפט והוא הועבר לבית-המאסר באשקלון. ב-28 בחודש התלונן כי אינו מרגיש בטוב והועבר לבית-החולים באשקלון, לקבלת טיפול בנוסף לזריקות נגד כלבת. ב-3 בנובמבר שוב התלונן על מיחושים, נבדק על ידי רופא בבית-המעצר שקבע כי יש לו דלקת בגרון וחולשה כללית, ונקבע לו טיפול בהקדם.“

שר המשטרה חוזר כאן על העובדות שפורסמו בעולם הזה תוך השמטת העובדות שאינן נוחות לו. הוא מדגל על הי עובדה שבמשך המשיה ימים ניסו הוריו של הילד החולה לברר את מקום מעצרו כדי לחדא את מצב בריאותו כשהשוטרים באשדוד ובאשקלון מונעים זכות זאת מהם. טענתו של השר כאילו נשלח הילד לבית-החולים שבאשקלון אחרי שהתלונן על מיחושים, עלולה להטעות. שכן עשוי להיחצר הרושם כי הנער אושפז בבית-החולים האמת היא שהוא נבדק על ידי הרופא שם, קיבל כדורים. כשהחוזר מבית-החולים פגשו אותו הוריו כשהוא לבוש במכנסיו כלבד, לוהט מחום. שר המשטרה מתחמק מלענות להאשמה כי אחרי יומיים הפסיקו השוטרים לתת לילד את הכדורים שניתנו לו בבית-החולים. שר המשטרה אפילו אינו טורח לענות על עדות של אחד השוטרים במשטרת אשקלון שאמר להורים: „אתם מוכרחים לנסות להוציא את הילד הביתה. הוא חולה מאוד. בלילה מכסים אותו בשמונה שמיות והוא ממשיך לצעוק שקר לו כל הזמן. השוטרים צריכים לשבת עליו שלא ישחולל מרוב החום והכאבים.“

א ומר שר המשטרה בהמשך דבריו: „בביקור שערך לו למחרת היום (ב-4 בנובמבר), ציין הרופא: „דלקת ב- ריאה, מקבל זריקות וכן טיפול לחיזוק.“ ב-5 בנובמבר התקיים המשפט והנער נדון לשנה מאסר בפועל.“

שר המשטרה אינו תופס בעצמו את משמעות הדברים שהוא אומר. כמו פיו הוא מודה כי יום אחד בלבד אחרי שרופא בית-הסוהר קבע כי הילד חולה בדלקת ריאות, נלקח הנער, שהיה זקוק לזריקות וטיפול לשם חיזוק, לבית-המשפט כדי לעמוד בדיון. האם אפשר לחשוב על התעללות נוראה יותר בנער בן 14 וחצי, שלפי עדות הנוכחים בבית-המשפט לא יכול היה לעמוד על רגליו אל מול השופט? ושימו לב: עד כאן, אחרי שטען כי תיאור העולם הזה רחוק מהמציאות, אין השר הנכבד סותר אפילו בפרט אחד את העובדות שפורסמו בעולם הזה.

מ שידך השר ואומר: „ב-8 בחודש הועבר לבית-הסוהר תל-מונד עם הוראות להמשך הטיפול הרפואי.“

יוו התחמקות נהדרת מצד השר. ילד חולה בדלקת ריאות שוכב בבית-הסוהר, אינו נלקח לבית-החולים, נלקח למשפט, מוחזר לבית-הסוהר ומוחזק שם במשך שלושה ימים נוספים. ומה עושים אחר-כך? שולחים אותו לבית-הסוהר בתל-מונד. האם הבריאה לא. שר המשטרה מצייץ בפירוט כי יחד עם הילד נשלחו הוראות להמשך הטיפול הרפואי. שר המשטרה אפילו אינו טורח לציין כי בשלושת הימים שהוחזק בבית-הסוהר באשקלון הובא אליו רופא בפעם נוספת.

א ומר שלמה הילל: „עם הגיעו לבית-הסוהר, ובאותו יום, בדקו הרופא בתל-מונד וציווה להעבירו לבית-החולים של שירות בתי-הסוהר ברמלה.“

יוו מידת הומאניות! איזה חסד עשו עם הנער! מסתבר לפי דברי השר שהוא הגיע לתל-מונד במצב בו נאלץ הרופא הי מקומי לשלוח אותו מיד לבית-החולים של כלא רמלה. מדוע לא (המשך בעמוד 26)

כך אמר שר המשטרה שלמה הילל: „המקרה שהוזכר (הכוונה ליאיר קוטלר) רחוק מאוד מהמציאות. האמת היא: הילד, למרות גילו הצעיר, היה מורץ מועד, ישב במעון חסות גיל-עם והיה בורח לעיתים קרובות ומבצע פריצות נוספות. הוא היה מעורב בשפט בעבר על עשרות פריצות.“

פני שהוא מביא את העובדות פותח שר המשטרה בקביעה, שנועדה ליצור את הרושם שכל מה שהתפרסם בעולם הזה הוא שקר, למרות שבמשך הדברים, כפי שיתברר, הוא מאשר את כל האשמות העולם הזה. אחרי קביעה פסקנית ומלומדת זו הוא ניגש לחשיפת האמת, שהיא כאילו מנוגדת למה שפורסם ב- העולם הזה. אלא שהעובדות הראשונות שהוא מזכיר הופכות בדיוק את פירסומי העולם הזה, בהם נאמר: „דני חזק התחיל את דרכו כנער עבריין לפני יותר משנתיים. בגיל 12 הובא לראשונה בפני שופט, הואשם בשורת גניבות, של כבוקים מקיסקים, רימו- גים מעצי פרי ודברים דומים. הוא נמצא אשם נשלח למוסד לילדים עבריינים גיל-עם... אחרי ששוחרר מהמוסד ביצע 17 פריצות וגניבות. באחת מהן גנב מבית פרטי מטבעות זהב.“ עד כאן אין איפוא סתירה בין פירסומי העולם הזה לבין טענת השר, שהועלתה כנראה כדי להסביר אחרי-כך מדוע נהגה המשטרה כלפי הילד בקשיחות מופרזת.

ה משיך השר ואמר: „ב-21 באוקטובר התקבלה תלונה על התפרצות. לאחר בדיקה נפל עליו חשד, שחתאמת לאחר מעצרו, ואף נמצא חלק מרכוש הגנוב וגם מרכוש שגנב בהזדמנויות אחרות.“

כ גיל. אין כל חידוש בדברי השר. הוא חוזר על דברים ש- פורסמו ביתר הרחבה וסירות בעולם הזה.

א ומר השר: „הנער נאסר ב-23 באוקטובר, הכתוב ב- העולם הזה כי „שכב אז דני בן ה-14 וחצי בקופת-חולים, קודח ב-40 מעלות חום“, יש בו כדי להטעות. התיאור המדוי- ייק הוא: כאשר באה המשטרה לעצור את הנער, נאמר לה ש- הוא בקופת-חולים. ואכן נמצא הנער ממתין בחדר המתנה בקופת-חולים לבדיקה רפואית. סמל המשטרה הכניס את ה- נער לרופא קופת-חולים שבדקו במקום, והסתבר כי כלב נשך את הנער בזרועו והלה הופנה ללשכת הבריאות באשקלון. השוטר קיבל אישור מתחנת המשטרה והביא את הנער ברכב המשטרה ללשכת הבריאות, שם חוסן באישור הרופא הי ממשלתי (23.10). ניתן לו הטיפול נגד כלבת וכן נאמר ב- אישור „שאינו התנגדות להחזיקו במאסר, ובמקרה של תופעות נוספות יש צורך להתקשר עם רופא כללי.“

למה הילל נאחז בניסוח מילולי כדי לטעון שמה שכתוב ב- העולם הזה יש בו כדי להטעות. הוא מכחיש כי הנער שכב בקופת-חולים וקובע כי המתין בחדר ההמתנה. לעומת זאת אינו מכחיש כי מידת חומו של הנער היתה כ-40 מעלות חום. בדבריו הוא מנסה ליצור את הרושם כאילו המתין הנער בקופת-חולים לבדיקה רפואית שיגרתיית אחרי שנשך אותו כלב. זהו סילוף של המציאות. האמת היא שדני חזק ננשך על ידי כלב שלושה ימים לפני שהגיע לקופת-חולים. הוא הסתיר עובדה זו מהוריו, כיון שכנראה היתה אותה נשיכה קשורה בחדירה לתחום זרים. רק אחרי שידו התנפחה וחומו הגיע ל-40 מעלות הוא גילה את דבר הנשיכה להוריו, שמיהרו לקחתו לקופת-חולים. טענתו של הילל כי הרופא במקום קבע שהנער סובל מנשיכת הכלב, מעויה על טיב הבדיקה שנעשתה בלחץ המשטרה. כפי שהסתבר אחר-כך סבל דני ממחלה שונה לגמרי שגרמה למותו. יתכן וניתן היה לאבחן מחלה זו בעוד מועד לולא לחצה של המשטרה לסיים את הבדיקה מיד.